

Ierakstīts Eiropas Savienības Tiesas	
Reģistrā ar Nr.	113 1180
Luksemburgā, 18. 10. 2019	
Fakss/e-pasts:	<i>M. Klekševs</i>
Iesniegts:	17.10.19
Sekretāra vietā, Miroslav Klekševs Nodaļas vadītājs	

Lietas Nr.C30638718

Lietas arhīva Nr. CA-1319-19/23

ECLI:LV:RAT:2019:1014.C30638718.8.L

LĒMUMS

par tiesvedības apturēšanu un jautājuma uzdošanu Eiropas Savienības Tiesai

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesnesis referents Mārtiņš Sviķis,

tiesnese Mairita Šķendere,

tiesnese Inese Strelča

ar tiesas sēdes sekretāri Amandu Adamoviču,

pedaloties prasītājas SIA "CV-Online Latvia" pārstāvei zvērinātai advokātei Līgai Fjodorovai un atbildētāja SIA "Melons" pārstāvim Artim Upeniekam, kuram juridisko palīdzību sniedz zvērināta advokāte Jolanta Kramerovska,

2019.gada 14.oktobrī atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "CV-Online Latvia" prasībā pret SIA "Melons" par aizliegumu ievietot atbildētāja uzturētajā interneta vietnē saites, uz kurām uzklikšķinot var piekļūt prasītāja datu bāzei.

Ap raksto šā daļa

Faktu izklāsts

[1] Prasītājai SIA "CV-Online Latvia" (turpmāk tekstā – prasītāja) pieder un tā pārvalda interneta vietni www.cv.lv, kura nodrošina darba un darbinieku meklēšanas iespējas. Pamatlietā starp pusēm nav strīda, ka prasītājas uzturētā interneta vietne ar tajā iekļautajiem darba sludinājumiem ir uzskatāma par datu bāzi.

Atbildētājai SIA "Melons" (turpmāk tekstā – atbildētāja) pieder un tā pārvalda interneta vietni www.kurdarbs.lv, kas ir interneta meklētājs.

Atbildētājas uzturētā interneta vietne atrod tīmekļa vietnes, kurās ir publicēta publiski pieejama informācija par darba sludinājumiem, un ar hipersaites palīdzību pāradresē lietotāju, kas meklē darba sludinājumu, uz tīmekļa vietni, kur atrastā informācija ir sākotnēji publicēta. Galalietotājs, uzklikšķinot uz hipersaites, ar prasītājas interneta vietni un tās saturu iepazīstas atrodoties prasītājas interneta vietnē www.cv.lv.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājas pārstāve pievienojās atbildētāja pārstāvja viedoklim, ka atbildētāja nenodrošina tiešsaisti uz prasītājas interneta vietni, bet izmanto citu pārsūtīšanas formu.

Atbilstoši pamatlietā esošajai informācijai prasītāja savā tīmekļa vietnē www.cv.lv ir publicējusi meta tagus (Scema.org mikrodati), kurus meklēšanas sistēmas attēlo savos meklēšanas sistēmu rezultātos.

Atbilstoši Scema.org mikrodatu standartam prasītāja savas tīmekļa vietnes meta tagus ir norādījusi sekojošu informāciju: hipersaite, amats, uzņēmums, darba atrašanās vieta un datums. Minētā informācija, kuru satur meta tagi, meklēšanas rezultātā atbildētājas meklētājā tiek atainota atbildētājas tīmekļa vietnē.

[2] Prasītāja, lai aizsargātu savas *Suis generis* tiesības, cēla tiesā prasību, lai novērstu datu bāzes iegūšanu un atkārtotu izmantošanu. Prasītāja uzskata, ka atbildētāja ar aprakstītām darbībām iegūst būtisku datubāzes saturu un to pārvieto uz savu tīmekļa vietni. Tāpat atbildētāja ar hipersaites palīdzību nodrošina datubāzes atkārtotu izmantošanu.

[3] Pirmās instances tiesa atzina *Suis generis* pārkāpumu un secināja, ka hipersaites uzrādīšana meklēšanas rezultātos pēc galalietotāja meklēšanas lauku aizpildes un uzspiešana uz šīs hipersaites, kas galalietotāju “nosūta” uz prasītājas tīmekļa vietni, ir atzīstama par atkārtotu datubāzes izmantošanu.

[4] Atbildētāja pārsūdzēja pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā iebilstot, ka tās pārvaldītā tīmekļa vietne nenodrošina tiešsaisti, t.i., nedarbojas “reāllaikā”. Hipersaites ievietošana tīmekļa vietnē nenodrošina tiešu sistēmas vadību un nedarbojas “reāllaikā”, kā arī nenodrošina tiešsaisti vai kādu citu pārsūtīšanas formu.

Atbildētājas ieskatā ir jānošķir tīmekļa vietni no datubāzes, jo visu informāciju, kuru prasītāja vēlas, lai meklēšanas sistēmas zinātu par viņa tīmekļa vietni www.cv.lv, prasītāja ir izvietojusi ārpus savas datubāzes, proti, tīmekļa vietnē, līdz ar to meklēšanas sistēmas nepieklūst prasītājas datu bāzei.

Atbildētāja norāda, ka Scema.org mikrodatu standartu ir izstrādājuši un uztur pasaules četri vadošie un lielākie interneta meklētāji – Google, Bing, Yahoo un Yandex, bet atbalsta gandrīz visi pasaules meklētāji, tai skaitā atbildētājas meklētājs tīmekļa vietnē www.kurdarbs.lv. Atbilstoši standartam prasītāja savā tīmekļa vietnē www.cv.lv ir publicējusi informāciju (meta tagus), kuru tā vēlas, lai meklēšanas sistēmas (google.com, bing.com, yahoo.com, un tai skaitā kurdarbs.lv) attēlotu savu meklēšanas sistēmu rezultātos. Meta tagi atrodas tīmekļa vietnē www.cv.lv, kas ir ārpus datubāzes.

Atbildētāja uzskata, ka Eiropas Savienības Tiesas lietā C-203/02 *The British Horseracing Board Ltd u.c. v. William Hill Organizatiton Ltd* (turpmāk tekstā - lieta C-203/02) un lietā C-202/12 *Innoweb BV v. Wegner ICT Media BV, Wegner Mediaventions BV* (turpmāk tekstā – lieta C-202/12) izteiktās atziņas nav attiecināmas uz izskatāmo strīdu, jo pamatlietā ir citi faktiskie apstākļi, kas ir par pamatu atšķirīgai terminu “iegūšana” un “atkārtota izmantošana” interpretācijai.

Motīvu daļa

Piemērojamās tiesību normas

[5] Eiropas Parlamenta un Padomes 1996.gada 11.marta Direktīva par datubāzu tiesisko aizsardzību III nodaļas “*Sui generis* tiesības” 7.pantā par aizsardzības priekšmetu ir noteikts, ka tādas datubāzes veidotājam, kuras satura iegūšanā, pārbaudē vai noformēšanā ir veikts kvalitātes un/vai kvantitātes aspektā būtisks ieguldījums, dalībvalstis nodrošina tiesības novērst visa datubāzes satura vai kvalitātes un/vai kvantitātes aspektā būtiskas tā daļas iegūšanu.

Tiesību norma definē “iegūšanu” un “atkārtotu izmantošanu”:

- a) “iegūšana” nozīmē visa datubāzes satura vai būtiskas tā daļas īslaicīgu vai pastāvīgu pārvietošanu uz citu nesēju jebkādiem paņēmieniem un jebkurā formā;
- b) “atkārtota izmantošana” nozīmē jebkādā formā nodrošinātu brīvu piekļuvi visam datubāzes saturam vai tā daļai, izplatot tās eksemplārus, to iznomājot vai nodrošinot tās tiešsaisti vai citas pārraides formas. Pirmā datubāzes eksemplāra pārdošana Kopienā, ko izdara tiesību subjekts vai kāds ar viņa piekrišanu, izbeidz tiesības kontrolēt šo eksemplāru atkārtotu pārdošanu Kopienā.

[6] Latvijas Republikas tiesību sistēmā Direktīva 96/9 tika transponēta 2004.gada 1.maijā, izdarot grozījumus Autortiesību likumā.

Autortiesību likuma 57.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka par tādas datu bāzes veidotāju, kuras izveidošanā, pārbaudē vai noformēšanā ir ielikts būtisks kvalitatīvs vai kvantitatīvs ieguldījums (5.panta otrā daļa), atzīstama fiziskā vai juridiskā persona, kas datubāzes veidošanā uzņēmusies iniciatīvu un ieguldījuma risku.

Datubāzes veidotājam ir tiesības novērst visa datubāzes satura vai būtiskas kvalitatīvi vai kvantitatīvi novērtējamas tā daļas:

- 1) iegūšanu, kas nozīmē visa datubāzes satura vai tā būtiskas daļas pastāvīgu vai īslaicīgu (pagaidu) pārvietošanu uz citu vidi jebkādā veidā vai formā;
- 2) atkārtotu izmantošanu, kas nozīmē publiskas piekļūšanas nodrošināšanu jebkādā formā visam datubāzes saturam vai tā daļai, izplatot tās eksemplārus, to iznomājot vai nodrošinot tās tiešsaisti vai citas pārsūtīšanas formas.

Iemesli, kas liek šaubīties par Eiropas Savienības tiesību normu interpretāciju

[7] Eiropas Savienības Tiesa lietā C-202/12 ir atzinusi, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 1996.gada 11.marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību 7.panta 1.punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saimnieciskās darbības subjekts, kurš izvieto tiešsaistē internetā tādu īpašmeklēšanas metameklētāju, par kādu ir pamatlieta, atkārtoti izmanto visu vai būtisku ar šo 7.pantu aizsargātās datubāzes satura daļu, jo šis īpašmeklēšanas metameklētājs:

- galalietotājam sniedz meklēšanas veidlapu, būtībā piedāvājot tādas pašas funkcijas kā datubāzes veidlapā;
- “reāllaikā” pārtulko galalietotāju pieprasījumus meklētājā, ar ko ir aprīkota datubāze; tādēļ tiek izmantoti visi šīs bāzes dati, un
- sniedz galalietotājam atrastos rezultātus savas interneta vietnes izskatā, apvienojot dublonus vienā elementā, bet kārtībā, kas ir balstīta uz kritērijiem, kuri ir līdzīgi attiecīgās datubāzes meklētājā izmantotajiem kritērijiem rezultātu parādīšanai.

[8] Sprieduma 25.punktā norādīts, ka no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka tādām īpašmeklēšanas metameklētājam, par kādu ir pamatlieta, nav sava meklētāja, kas pārlūko citas interneta vietnes. Savukārt, lai izpildītu meklēšanas pieprasījumus, tas izmanto meklētājus, ar kuriem, kā ir precizēts šī sprieduma 9.punktā, ir apgādātas datubāzes, kuras ietver tā pakalpojums. Īpašmeklēšanas metameklētājs pārtulko “reāllaikā” savu lietotāju pieprasījumus šajos meklētājos, tādēļ tiek izmantoti visu šo datubāzu dati.

Pamatlietā atbildētāja norāda, ka tās uzturētā tīmekļa vietne www.kurdarbs.lv neveic pieprasījumus datubāzei “reāllaikā” un tai pašai ir savs metameklētājs.

[9] Sprieduma 39. un 40.punktā norādīts, ka attiecībā uz tāda īpašmeklēšanas metameklētāja izmantotāja, par kādu ir pamatlieta, darbību, proti, šāda īpašmeklēšanas metameklētāja izvietojumu internetā tiešsaistē, kas ir paredzēta galalietotāju iesniegto meklēšanas pieprasījumu datubāzu, kuras ietver šī metameklētāja pakalpojums, meklētājos pārtulkošanai, ir jānorāda, ka šī darbība neaprobežojas ar to, ka norāda lietotājam datubāzes, kuras sniedz informāciju par noteiktu jautājumu.

Tās mērķis, kā tas izriet no šī sprieduma 25. un 26.punkta, ir piešķirt jebkuram galalietotājam sistēmu, kas ļauj izpētīt visus kādā aizsargātā datubāzē esošos datus, un tādējādi dot piekļuvi pilnam šīs datubāzes saturam citādā ceļā nekā to ir paredzējis šīs datubāzes veidotājs, vienlaicīgi izmantojot bāzes meklētāju un piedāvājot tās pašas meklēšanas priekšrocības, ko piedāvā pati bāze. Meklējot datus, galalietotājam, ņemot vērā, ka viņš attiecīgās datubāzes saturu var aplūkot "reāllaikā", izmantojot īpašmeklēšanas metameklētāja interneta vietni, vairs nav jāapmeklē ne tās interneta vietne, ne mājaslapa, ne tās meklēšanas veidlapa, lai ieskatītos šajā bāzē.

Lēmuma 1.punktā tiesa norāda, ka atbildētāja uzturētā interneta vietne atrod tīmekļa vietnes, kurās ir publicēta publiski pieejama informācija par darba sludinājumiem, un ar hipersaites palīdzību pārdresē lietotāju, kas meklē darba sludinājumu, uz tīmekļa vietni, kur atrastā informācija ir sākotnēji publicēta. Galalietotājs, uzklikšķinot uz hipersaites, ar prasītājas interneta vietni un tās saturu iepazīstas atrodoties prasītājas interneta vietnē www.cv.lv.

Ņemot vērā, ka pamatlietā ir citi faktiskie apstākļi, tiesai ir pamats apšaubīt, ka Eiropas Savienības Tiesas lietā C-202/12 izteiktie secinājumi par datubāzes satura iegūšanu un/vai atkārtotu izmantošanu ar citām pārraides formām būtu attiecināmi arī uz hipersaitēm, kas ir cieši saistīts ar interpretācijas problēmjaudājumu atkārtotai datubāzes izmantošanai ar citām pārsūtīšanas formām.

[10] Lēmuma 4.punktā dalībvalsts tiesa ir norādījusi atbildētājas apsvērumus, ka atbildētāja ieskatā ir jānošķir tīmekļa vietne no datubāzes, jo visu informāciju, kuru prasītājs vēlas, lai meklēšanas sistēmas zinātu par viņa tīmekļa vietni www.cv.lv, prasītāja meta tagu veidā ir izvietojusi ārpus savas datubāzes, proti, tīmekļa vietnē, līdz ar to meklēšanas sistēmas nepieklūst prasītājas datubāzei.

[11] Atbilstoši direktīvas regulējumam ar "iegūšanu" tiek saprasta visa datubāzes satura vai būtiskas tā daļas īslaicīga vai pastāvīga pārvietošana uz citu nesēju jebkādiem paņēmieniem un jebkurā formā. Secīgi, interpretācijas problēmjaudājums atbilstoši datubāzes "iegūšanas" saturam ir nošķirt meta tagus kā informāciju, kuru izveido pati prasītāja, lai interneta meklētāji varētu atrast šo informāciju, no datubāzes satura. Attiecīgi, vai meta tagu saturošā informācija, kas tiek atainota atbildētājas meklētājā, ir uzskatāma par datubāzes satura vai būtiskas tās daļas iegūšanu jebkādiem paņēmieniem un jebkurā formā apskatītās direktīvas kontekstā.

[12] Dalībvalsts tiesa uzskata, ka *acte éclairé* doktrīna pamatlietā nav piemērojama, jo pamatlietas faktiskie apstākļi atšķirtas no Eiropas Savienības Tiesas lietas C-202/12 faktiskajiem apstākļiem. Atšķirības izskaidrotas lēmuma 7-12.punktā.

[13] Apkopojot minēto, dalībvalsts tiesai ir šaubas par Eiropas Parlamenta un Padomes 1996.gada 11.marta Direktīvas par datubāzu tiesisko aizsardzību III nodaļas "*Sui generis* tiesības" 7.panta interpretāciju. Tādēļ dalībvalsts tiesa uzskata, ka ir uzdodami prejudiciāli jautājumi Eiropas Savienības Tiesai.

Prejudiciāla jautājuma uzdošana atbilstoši Civilprocesa likuma 214.panta 4¹.punktam ir pamats tiesvedības apturēšanai šajā lietā līdz brīdim, kad Eiropas Savienības Tiesa pieņems nolēmumu sakarā ar prejudiciālo jautājumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267.pantu, Civilprocesa likuma 5¹.pantu, Civilprocesa likuma 214.panta 4¹.punktu, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o l ē m a

uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

1. Vai atbildētājas darbība, nodrošinot galalietotāja pārdresāciju ar hipersaites palīdzību uz prasītājas interneta vietni, kur var iepazīties ar darba sludinājumu datubāzi, ir interpretējama tādējādi, ka tā atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 1996.gada 11.marta Direktīvas par datubāzu tiesisko aizsardzību 7.panta otrās daļas b) apakšpunkta "atkārtota izmantošana" definīcijai, bet tieši datubāzes atkārtotai izmantošanai izmantojot citas pārraides formas?
2. Vai meta tagu saturošā informācija, kas tiek atainota atbildētājas meklētājā, ir interpretējama tādējādi, ka tā atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 1996.gada 11.marta Direktīvas par datubāzu tiesisko aizsardzību 7.panta otrās daļas a) apakšpunkta "iegūšana" definīcijai, bet tieši datubāzes satura vai būtiskas tā daļas īslaicīgai vai pastāvīgai pārvietošanai uz citu nesēju jebkādiem paņēmieniem un jebkurā formā?

Apturēt tiesvedību lietā līdz stājas spēkā Eiropas Savienības Tiesas nolēmums.

Lēmums daļā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu Eiropas Savienības Tiesai nav pārsūdzams, bet lēmumu par tiesvedības apturēšanu 10 dienu laikā var pārsūdzēt Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot blakus sūdzību Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Tiesnesis referents

M.Sviķis

Tiesnese

M.Šķendere

Tiesnese

I.Strelča